

Työpeili toi työkaverin

Mari ja Piia ovat elokuusta lähtien työskennelleet saman katon alla, Marin kotona. Murulaksi kutsutussa perhepäivähoidossa on nyt siis kaksi hoitotätiä.

PAULIINA VILPAKKA

ULVILALAISET PERHEPÄIVÄHOITAJAT Mari Kartano ja Piia Myllylä ovat löytäneet arkeensa jakamisen iloa. Kun toinen leikittää lapsia, toinen saa keskittyä rauhassa kokkaamaan. Hoitotätien työpäivät ovat lyhentyneet, kun on työkaveri, joka voi välillä tulla töihin myöhemmin, ja päästää toisen lähtemään aikaisemmin.

PIIA JA Mari ovat molemmat toiminimiyrittäjiä, joilla on omat hoitolapset. Hoitosopimuksessa kuitenkin lukee, että kaikista lapsista kannetaan yhteinen vastuu, ja molemmat hoitavat kaikkia paikalla olevia lapsia yhteistyössä.

KOULUSSA JA päiväkodissa ennen työskennelleet Piia ja Mari olivat jo aikaisemmin huomanneet kaipaavansa työpäiväänsä aikuisen seuraa ja työyhteisöä. Kollegoja tuli tavattua yhteisillä retkillä, ja niiden jälkeen olo oli aikuisillakin yleensä virkistynyt.

– Muutoinhan tämä työ on aika yksinäistä. Joskus voi olla, että lapsiryhmässä ei kukaan lapsista puhu vielä kunnolla, Piia sanoo.

VIIMEISEN SYSÄYKSEN yhdesä työskentelylle antoi osallistuminen SAMK:n Työpeili-hankeeseen. Euroopan Sosiaalirahaston tukeman, vuosina 2017–2020 toteutetun hankkeen tarkoitus on tarjota pien- ja mikroyrittäjille sekä yksinyrittäjille vertaistukea ja tukea työhön.

HANKKEEN PROJEKTIPÄÄLIKKÖ Kaarina Latostenmaa kertoo, että satakuntalaisista yrittäjistä koostettiin aluksi kymmenen pienryhmää, joiden joukossa oli muun muassa perhepäiväohjaajia, kotipalveluyrittäjiä, kaupanalan yrittäjiä sekä fysio- ja kuntoutuspuolen yrittäjiä. Mari ja Piia olivat yhdessä näistä pilottiryhmistä, ja kiittelevät kovasti Kaarinan panosta työpeilihankkeen vetämisessä ja ryhmäläisten toiveiden kuuntelemisessa.

Piia Myllylän ja Mari Kartanon hellässä hoivassa on tällä hetkellä hoidettavana yksitoista leikkisää pikkuista. Kaapo ja Joona nautiskelevat välipalasta.

TYÖPEILILLE HALUTAAN jatkoa. Uusien ryhmänohjaajien haku on käynnissä, ja heidän koulutuksensa alkaa joulukuussa.

TEHTÄVÄSTÄ KIINNOSTUNEET tai ryhmään haluavat voivat tutustua Työpeili-malliin esimerkiksi syyskuun 17. päivä Porissa järjestettävässä seminaarissa.

– Ryhmissä on käsitelty aiheita, kuten verotusta, markkinointia, tietosuojaa, kotisivujen tekemistä, verkostoitumista, työuupumusta, palautumista ja muuta hyvinvointia. On paljon asioita, jotka yrittäjän täytyy joka tapauksessa tehdä, mutta yhdessä tekeminen on paljon mukavampaa. Osallistujat ovat korostaneet kokemuksen parhaina puolena nimenomaan sitä, kuinka huojentavaa on tavata ihmisiä, jotka ovat samassa tilanteessa, ja tietävät, mistä puhutaan, Latostenmaa kertoo.

NÄIN KOKEVAT myös Mari ja Piia. He tutustuivatkin aikoinaan toisiinsa nimenomaan yhteisen asian puolesta taistellessa.

– Olemme tehneet kuntalaisaloitteen sekä vedonneet useaan kertaan päätäjiin, että yksityisille perhepäivähoitajille maksettaisiin Ulvilassakin yksityisen hoidon tuen kuntalisää, kuten Porissa. Koska Ulvilassa sitä ei makseta, joudumme jatkuvasti hinnoittelemaan ulvilalaisille asiakkaille alle ammattiyhdistyksen hoitomaksusuositusten. Lopputuloksena hoitajat ovat tiukoilla, mutta niin ovat perheetkin.

MARI JA Piia perustelevat, että vaikka yksityiset perhepäivähoitajat saisivat kaupungilta täydet tuet, palvelu olisi silti lopulta kokonaisuutena halvempi, kuin esimerkiksi kunnallinen päiväkotitai ryhmä. Lisäksi yhä useampi vanhempi haluaisi tarjota lapselleen kodin-

omaisen hoitopaikan päiväkodin sijaan.

MURULAN YRITTÄJÄKAKSIKKO mahtuu hyvin saman katon alle, kun ajatukset lasten hoitamisesta kohtaavat.

– Voi kuulostaa kliseiseltä, mutta hoitotyössä yhteinen

johtoajatuksemme on lapsilähtöisyys. Me annamme hoitopäivälle rungon, jota sovelletaan lasten toiveiden mukaan. Jokainen lapsi on erilainen. Yksi kaksivuotias tarvitsee eri asioita, kuin toinen kaksivuotias, Piia ja Mari toteavat.

”Hoitotyössä yhteinen johtoajatuksemme on lapsilähtöisyys.”

Kaapo keskittyi haastattelun lomassa pelaamaan siilipeliä.